

การพัฒนาชุดแบบฝึกพัฒนาการจำเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไทยสมัยธนบุรี
ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*

Development of a Set of Exercises for the Development of Memory of Thai
Historical Events in the Thonburi Period That Affects the Academic
Achievement of the 5th Grade Students

ชัยวัฒน์ ปะสุนะ^{1*} คันทณี คุณขยางกูร²

Chaiwat Pasuna¹ Suntanee Koonchayanggon²

¹คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

¹Faculty of Education, Chiang Mai Rajabhat University,

²คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

²Faculty of Education, Chiang Mai Rajabhat University, Thailand

*Corresponding author e-mail: chaiwatpasuna@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ ได้แก่ 1) เพื่อพัฒนาชุดแบบฝึกพัฒนาการจำเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไทยสมัยธนบุรีให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังการใช้ชุดแบบฝึกพัฒนาการจำเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไทยสมัยธนบุรี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนโกวิทอรัญเชียงใหม่ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 23 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย 1) ชุดแบบฝึกพัฒนาการจำเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไทยสมัยธนบุรี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องอาณาจักรธนบุรี เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าประสิทธิภาพชุดแบบฝึกหัด และการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนสอบก่อนและหลังเรียน ผลการศึกษาพบว่า 1) ชุดแบบฝึกพัฒนาการจำเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไทยสมัยธนบุรี มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 80.72/91.74 และ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เรื่องอาณาจักรธนบุรี จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดแบบฝึกหัดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นอกจากนี้คะแนนเฉลี่ยการทดสอบก่อนเรียน เรื่องอาณาจักรธนบุรี วิชาประวัติศาสตร์ (ส 15102) มีค่าเท่ากับ 4.09 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.64 คิดเป็นร้อยละ

* Received: 5 September 2024, Revised: 6 December 2024, Accepted: 10 December 2024

40.87 และคะแนนเฉลี่ยการทดสอบหลัง มีค่าเท่ากับ 9.17 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.09 คิดเป็นร้อยละ 91.74 และมีค่าร้อยละความก้าวหน้าของคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 50.87 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การจำ; ความคงทนในการเรียนรู้; ชุดแบบฝึกหัด; ประวัติศาสตร์ไทย; ธนบุรี

ABSTRACT

This research aimed to: 1) develop a set of exercises to enhance memory of historical events during the Thonburi period in Thai history with an effectiveness standard of 80/80, and 2) compare students' learning achievement before and after using the exercise set. The sample consisted of 23 Grade 5/1 students enrolled in the second semester of the 2023 academic year at Kowitthamrong Chiang Mai School, selected by purposive sampling. The research instruments included: 1) an exercise set designed to improve memory of historical events during the Thonburi period for Grade 5 students, and 2) a learning achievement test on the topic of the Thonburi Kingdom, in a multiple-choice format with four options and 10 items. The data were analyzed using mean, standard deviation, the effectiveness index of the exercise set, and a comparison of pretest and posttest scores. The findings showed that: 1) the exercise set had an effectiveness score of 80.72/91.74, which exceeded the established criterion of 80/80, and 2) students' post-learning achievement scores on the Thonburi Kingdom topic were significantly higher than their pre-learning scores at the .05 level. Specifically, the average pretest score was 4.09 (SD = 1.64), or 40.87%, while the average posttest score was 9.17 (SD = 1.09), or 91.74%, yielding a gain score percentage of 50.87%. These results suggest that using the exercise set significantly enhanced students' memory and understanding of historical events during the Thonburi period.

Keywords: Recognition; Learning Retention; Exercise; Thai History; Thonburi

บทนำ

การจำเป็นพื้นฐานสำคัญของกระบวนการเรียนรู้ของมนุษย์ ซึ่งมาจากการที่ร่างกายเริ่มรับรู้สัมผัส มองเห็น นึกคิด จนกระทั่งสมองสามารถเก็บสิ่งที่ได้เรียนรู้เหล่านั้นจึงเป็นกระบวนการแรก คือ การจำได้เกิดขึ้นและนำไปสู่ขั้นการพัฒนาลำดับถัดไปจากการเรียกใช้ความทรงจำเหล่านั้น (พจ ธรรมพิร , 2565) โดยเฉพาะด้านการศึกษา การจำเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้นักเรียนเกิดการพัฒนาตนเองทางสติปัญญา พร้อมทั้งจะเรียนรู้และเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ได้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดพฤติกรรมทางการศึกษาด้านพุทธิพิสัยของเบญจามิน เอส บลูม (Benjamin S. Bloom) กล่าวถึงการเรียนรู้ทางสติปัญญาขั้นพื้นฐานแรกสุด คือ ขั้นความรู้ความจำ (Knowledge) เป็นการเก็บรักษามวลประสบการณ์ทั้งหลายที่ได้รับรู้ไว้ และสามารถระลึกถึงมวลประสบการณ์เหล่านั้นกลับมาใช้ได้ในลักษณะของความทรงจำ (Bloom, อ้างถึงใน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2566) ฉะนั้น การจำจึงมี

ความสำคัญอย่างยิ่งต่อการศึกษาดังที่กฤษมณฑ์ วัฒนานรงค์ แสดงทรรศนะเกี่ยวกับการจำกัดการเรียนรู้ไว้ว่า การสอนให้จำเป็นอีกแนวทางที่ยังมีความจำเป็นต่อบางเนื้อหาวิชาที่นักเรียนต้องท่องจำเพื่อนำไปทดสอบ และนำไปต่อยอดเพื่อเชื่อมโยงความรู้ใหม่ การท่องจำช่วยฝึกสมองให้เกิดการระลึกนำความรู้มาใช้ได้รวดเร็วและทันท่วงที อีกทั้งการที่ครูสอนนักเรียนไม่ให้จดจำเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง จึงจำเป็นต้องทำความเข้าใจเรื่องการให้ความสำคัญกับการจดจำ (กฤษมณฑ์ วัฒนานรงค์, 2553) เนื่องจากการจำยังคงจำเป็นในระบบการศึกษาทั้งต่อนักเรียนและครู ซึ่งไม่สามารถข้ามผ่านการเข้าถึงความรู้ได้โดยการขาดความรู้ความจำ

ปัญหาการจำเป็นประเด็นสำคัญต่อการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ ซึ่งธรรมชาติของวิชาเป็นการบรรยายจากครูผู้สอนเป็นสำคัญ เนื่องจากนักเรียนยังขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องราวในอดีตโดยเฉพาะประวัติศาสตร์ไทยซึ่งมีรายละเอียดและลำดับเหตุการณ์ที่ซับซ้อนหลากหลายมุมมอง เมื่อพิจารณาขอบเขตของเนื้อหาวิชาประวัติศาสตร์มีลักษณะที่ยืดยาว องค์ความรู้ส่วนใหญ่ล้วนมาจากกระบวนการบรรยายจากครูผู้สอน ฉะนั้น วิชาประวัติศาสตร์โดยทั่วไปไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ที่จะจัดการเรียนการสอนภายใต้รูปแบบการบรรยายเป็นสำคัญ (Lecture subject) ดังสะท้อนได้จากตัวอย่างขอบเขตวิชาประวัติศาสตร์ของกระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) สะท้อนให้เห็นถึงเนื้อหาและรายละเอียดเชิงข้อมูลทางประวัติศาสตร์จำนวนมากที่ครูผู้สอนต้องทำหน้าที่ถ่ายทอดให้แก่ผู้เรียนเป็นหลัก ดังงานศึกษาของสุริยา hmeji และคณะ กล่าวถึงกระบวนการจัดการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ของครูโดยส่วนใหญ่ นิยมใช้วิธีการเล่าบรรยาย อีกทั้งการวัดผลส่วนใหญ่เป็นอุปสรรคด้านการการจำ (สุริยา hmeji และคณะ, 2563) ดังจะเห็นได้ว่าการจำเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียน ดังปรากฏในงานศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ระดับประถมศึกษาปีที่ 5 ของขวัญทิศา เชื้อหอม และภาวิณี โสธายะเพ็ชร ซึ่งครูเน้นความสำคัญกับการจำเรื่องราวและเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไทยในการทำข้อสอบปรนัย (ขวัญทิศา เชื้อหอม และภาวิณี โสธายะเพ็ชร, 2564) ซึ่งสะท้อนความพยายามของครูที่ตระหนักถึงปัญหาและต้องการแก้ไขด้านการจำของนักเรียน นอกจากนี้บรรดาครูยังพยายามการออกแบบการเรียนด้วยสื่อการสอนเพื่อแก้ไขปัญหาการจำ ตัวอย่างงานวิจัยของณัฏฐ์ ตาทะรินทร์ พยายามช่วยฟื้นความจำของนักเรียนด้วยเครื่องมือ คือ การนำผังมโนทัศน์มาปรับใช้กับการสอนให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น (ณัฏฐ์ ตาทะรินทร์, 2563) นอกจากนี้ยังมีการนำสื่อมัลติมีเดีย (ทัศนาวลัย อินทร์ยา และอรนุช ลิ้มศิริ, 2564) และหลากหลายเครื่องมือเข้ามาช่วยในกระบวนการจำของนักเรียน การสำรวจเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่างานวิจัยในประเด็นด้านการจำ พบว่าบรรดาผู้วิจัยเลือกใช้คำที่หลากหลายเป็นต้นว่า การจดจำ ความทรงจำ ความคงทนในการเรียนรู้ ฯลฯ เหล่านี้ล้วนแต่มีพื้นฐานประเด็นปัญหาร่วมกันในด้านการจำของนักเรียน จากตัวอย่างงานวิจัยข้างต้นที่ยกมาสะท้อนให้เห็นว่าการจำของนักเรียนเป็นปัญหาสำคัญที่ครูพยายามแก้ไขซึ่งสอดคล้องกับประเด็นศึกษาของวิจัยนี้ร่วมด้วย

ปัญหาจากการจัดการเรียนการสอนพบว่าในวิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโกวิทอรัญเชียงใหม่ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าโดยส่วนใหญ่ของนักเรียนประสบปัญหาคล้ายคลึงกัน คือ นักเรียนไม่สามารถจำเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไทยได้ หรือจำเหตุการณ์ได้เพียงบางส่วน หรือจำสลับเหตุการณ์ ซึ่งไม่สามารถนำมาร้อยเรียงเรื่องราวเพื่อทำความเข้าใจและวิเคราะห์เหตุการณ์ได้อย่างครอบคลุม เนื่องจากขาดความรู้อันเป็นกระบวนการในชั้นการจำที่เจ้านักเรียนไปสู่การพัฒนาองค์ความรู้ตามทฤษฎีทางการศึกษาด้านพุทธิพิสัยในชั้นถัดไป

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยตระหนักถึงธรรมชาติของเนื้อหาวิชาประวัติศาสตร์ และเล็งเห็นปัญหาการจำของนักเรียนเป็นสำคัญ จึงพยายามแสวงหาวิธีการที่จะนำมาปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงบริบทเนื้อหาสาระของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ประกอบกับพยายามแสวงหาเครื่องมือสำหรับส่งเสริมสติปัญญาด้านการจำของนักเรียนระดับบุคคลให้สอดคล้องกับมาตรฐานตามที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดไว้ จึงเป็นที่มาของการศึกษาเพื่อพัฒนาการจำเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนโกวิทอรัญเชียงใหม่ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้ชุดแบบฝึกพัฒนาการจำเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไทย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดแบบฝึกพัฒนาการจำเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไทยสมัยธนบุรีให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังการใช้ชุดแบบฝึกพัฒนาการจำเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไทยสมัยธนบุรี

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโกวิทอรัญเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 131 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) พิจารณาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย คือ กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนโกวิทอรัญเชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 23 คน

ทั้งนี้ แม้กลุ่มตัวอย่างในการทดลองจะเป็นกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก แต่มีความหลากหลายในระดับการเรียนรู้ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันในระดับเก่ง ระดับกลาง และระดับอ่อน ซึ่งการวิจัยนี้เป็นการศึกษานำร่องเพื่อประเมินประสิทธิภาพของแบบฝึกก่อนนำไปใช้กับกลุ่มใหญ่ในอนาคต

1. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (ชุดแบบฝึกพัฒนาการจำเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไทย) มี 4 ขั้นตอน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1 ขั้นการศึกษาหลักสูตร

การศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ในกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สาระประวัติศาสตร์ โดยนำมาตรฐานและตัวชี้วัดของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มาพิจารณาเพื่อวิเคราะห์แนวทางการจัดทำนวัตกรรมทางการศึกษา นอกจากนี้จำเป็นต้องศึกษาหลักสูตรของสถานศึกษาที่เน้นให้นักเรียนมีคุณลักษณะตามวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษา

1.2 ขั้นการกำหนดจุดมุ่งหมาย

การกำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างนวัตกรรมเป็นแนวทางการจัดสร้างนวัตกรรมที่เกิดขึ้นภายหลังจากทราบปัญหาของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในวิชาประวัติศาสตร์ ซึ่งส่วนใหญ่ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ประสบปัญหาทางการจำ กล่าวคือ นักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถจำเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไทยได้ (ปัญหาด้านพุทธิพิสัย ในระดับชั้นความรู้ความจำ) ครูผู้สอนจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญของปัญหาดังกล่าวที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ของนักเรียน หากนักเรียนไม่สามารถบรรลุจุดประสงค์ขั้นความรู้ความจำอันเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ หากเพิกเฉยต่อปัญหาดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อการพัฒนาทางความรู้ของนักเรียนในระดับชั้นต่อไปที่สูงขึ้นตามแนวคิดพฤติกรรมทางการศึกษาด้านพุทธิพิสัยของเบญจามิน เอส บลูม (Benjamin S. Bloom)

1.3 ขั้นการวิเคราะห์เนื้อหา

การสร้างชุดแบบฝึกการจำเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 วิชาประวัติศาสตร์ มีเนื้อหาที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้นักเรียนได้ศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาการของอาณาจักรธนบุรี ซึ่งข้อจำกัดของเนื้อหาของอาณาจักรธนบุรีคือระยะเวลาการดำรงสถานะศูนย์กลางการปกครองของชาวไทยระยะเวลาสั้นเพียง 15 ปี ฉะนั้นจึงจัดแบ่งลำดับเนื้อหาออกเป็น 3 หน่วย ตามความเหมาะสมและครอบคลุมพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของอาณาจักรธนบุรี โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

หน่วยที่ 1 การกอบกู้เอกราชและการสถาปนาอาณาจักรธนบุรี

หน่วยที่ 2 พระราชประวัติและผลงานของสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชหน่วยที่ 3 ภูมิปัญญาไทยสมัยธนบุรี

1.4 ขั้นออกแบบ

1.4.1 ออกแบบเนื้อหา

1.4.1.1 ออกแบบข้อสอบก่อนเรียน

ข้อสอบก่อนเรียนจำนวน 10 ข้อ ซึ่งครอบคลุมเนื้อหาของชุดแบบฝึกการจำเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไทยทั้ง 3 หน่วย

1.4.1.2 ออกแบบใบความรู้ประจำหน่วย

ใบความรู้ประจำแต่ละหน่วยในชุดแบบฝึกการจำเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไทยมีจำนวนทั้งสิ้น 3 หน่วย ตามเนื้อหาสาระตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สอดแทรกภาพประกอบบนวัตรกรรมที่กระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียนด้วยการใช้สีสันสดใสเหมาะสมสำหรับช่วงวัยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อีกทั้งเพิ่มเติมเทคโนโลยีให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์แอสแกนเพื่อศึกษาวิทัศน์

1.4.1.3 ออกแบบแบบฝึกพัฒนาการจำประจำหน่วย

แบบฝึกพัฒนาการจำประจำแต่ละหน่วยในชุดแบบฝึกการจำเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไทยมีจำนวนทั้งสิ้น 3 หน่วย มีจุดมุ่งหมายเพื่อการเก็บคะแนนสำหรับการวัดและประเมินผล

1.4.1.4 ออกแบบกิจกรรมพัฒนาสมรรถนะประจำหน่วย

กิจกรรมพัฒนาสมรรถนะประจำแต่ละหน่วยในชุดแบบฝึกการจำเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไทยมีจำนวนทั้งสิ้น 3 หน่วย เป็นกิจกรรมประกอบเสริมโดยไม่มีจุดมุ่งหมายเพื่อการเก็บคะแนนสำหรับการวัดและประเมินผล เน้นให้นักเรียนได้ใช้จินตนาการในการทำกิจกรรมเพิ่มเติม

1.4.1.5 ออกแบบข้อสอบหลังเรียน

ข้อสอบหลังเรียนจำนวน 10 ข้อ ซึ่งครอบคลุมเนื้อหาของชุดแบบฝึกการจำเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไทยทั้ง 3 หน่วย โดยปรับเปลี่ยนตำแหน่งตัวเลือกให้มีความเหมาะสมเพื่อป้องกันการจำเผลยคำตอบจากข้อสอบก่อนเรียน

1.4.2 ทบทวนและแก้ไข

การตรวจทานเนื้อหาของชุดแบบฝึกการจำเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไทยโดยปรับแก้ให้มีความเหมาะสมทั้งการเพิ่มและลดเนื้อหา รวมไปถึงตรวจทานถ้อยคำ สำนวนในการอธิบายให้มีความเหมาะสมกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1.4.3 ตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ

การนำชุดแบบฝึกการจำเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไทยไปตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ที่มีความรู้ความชำนาญหลัก 3 ด้าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาสาระ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล ชุดแบบฝึกฯ ได้รับการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน และมีค่า IOC อยู่ที่ 0.85 ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ดี

1.4.4 ขึ้นทดลองและปรับปรุง

การทดลองใช้ในนักเรียน โดยการทดลองนำนวัตกรรมการศึกษา คือ ชุดแบบฝึกการจำเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไทย ไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 วิชา

ประวัติศาสตร์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนโกวิทอรัญเชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 4 ห้องเรียน ซึ่งในการทดลองหาค่า E_1/E_2 เลือกกลุ่มทดลองเฉพาะนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 เท่านั้น

1.4.5 ขั้นนำไปใช้

การนำชุดแบบฝึกการจำเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไทยไปใช้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนให้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งส่วนใหญ่มีปัญหาาร่วมกันทางด้านการจำ สามารถนำนวัตกรรมมาใช้งานได้จริงกับนักเรียนในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2566

2. การดำเนินการวิจัย

2.1 ลักษณะการวิจัย

เป็นการศึกษาที่มุ่งเน้นการทดลองในกระบวนการเรียนการสอนเพื่อศึกษาผลกระทบของปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งต่อผลลัพธ์ทางการเรียนรู้ของนักเรียน งานวิจัยลักษณะนี้ช่วยให้ครูสามารถพัฒนาการสอนได้อย่างมีหลักฐานเชิงประจักษ์และนำไปใช้ปรับปรุงการสอนจริงได้ โดยในงานวิจัยกำหนดตัวแปรที่ศึกษา ดังนี้

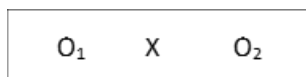
ตัวแปรต้น คือ ชุดแบบฝึกพัฒนาการจำเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไทย ไทย เรื่องประวัติศาสตร์ไทยสมัยธนบุรี

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2.2 แบบแผนที่ใช้ในการทดลอง

2.2.1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเรียน โดยใช้ชุดแบบฝึกพัฒนาการจำเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไทย เรื่องประวัติศาสตร์ไทยสมัยธนบุรี ใช้การทดลองแบบกลุ่มเดียว มีการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนทดลอง 1 ครั้ง และหลังการทดลอง 1 ครั้ง (The Single Group Pretest Posttest Design)

แบบแผนในการทดลอง กำหนดดังนี้

O_1 หมายถึง การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการทดลองใช้ชุดแบบฝึกพัฒนาการจำเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไทย เรื่องประวัติศาสตร์ไทยสมัยธนบุรี

X หมายถึง การทดลองใช้ชุดฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์

O_2 หมายถึง การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองใช้ชุดแบบฝึกพัฒนาการจำเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไทย เรื่องประวัติศาสตร์ไทยสมัยธนบุรี

หมายเหตุ O_1 และ O_2 วัดด้วยแบบทดสอบชุดเดียวกัน

2.2.2 การดำเนินการทดลอง

2.2.2.1 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของชุดแบบฝึกพัฒนาการจำเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไทย เรื่องประวัติศาสตร์ไทยสมัยธนบุรี ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Pretest) ตรวจสอบผลทดสอบและเก็บคะแนนของแต่ละคนไว้

2.2.2.2 ศึกษาชุดแบบฝึกพัฒนาการจำเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไทย เรื่องประวัติศาสตร์ไทยสมัยธนบุรีโดยชี้แจงจุดประสงค์พร้อมวิธีการศึกษาให้ทราบและให้กลุ่มประชากรทำชุดแบบฝึกพัฒนาการจำเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไทย เรื่องประวัติศาสตร์ไทยสมัยธนบุรีแล้วจึงวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการศึกษาชุดแบบฝึกพัฒนาการจำเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไทย เรื่องประวัติศาสตร์ไทยสมัยธนบุรี (Posttest) โดยทำแบบฝึกอีกครั้ง ตรวจสอบผลทดสอบและเก็บคะแนนของนักเรียนแต่ละคนไว้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนที่เป็นประชากร มีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

3.1 ทำการทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดแบบฝึกพัฒนาการจำเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไทย เรื่องประวัติศาสตร์ไทยสมัยธนบุรี ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งผ่านกระบวนการหาคุณภาพแล้วไปทดลองกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทำแบบฝึกตรวจให้คะแนนและเก็บข้อมูลไว้

3.2 ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ ในคู่มือประกอบการใช้ชุดแบบฝึกพัฒนาการจำเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไทย เรื่องประวัติศาสตร์ไทยสมัยธนบุรี ระดับประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เวลาในการสอน 6 ชั่วโมง

3.3 ทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกพัฒนาการจำเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไทย เรื่องประวัติศาสตร์ไทยสมัยธนบุรี ระดับประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน ตรวจสอบให้คะแนนและเก็บข้อมูลไว้

3.4 นำคะแนนจากการทำแบบฝึกหัด และแบบทดสอบท้ายชุดแบบฝึกพัฒนาการจำเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไทย เรื่องประวัติศาสตร์ไทยสมัยธนบุรี มาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดฝึกเสริมทักษะและเพื่อทดสอบสมมติฐาน นำคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน มาวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานและนำคะแนนระดับความพึงพอใจมาวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ตามวัตถุประสงค์ของการดำเนินการสอดคล้องกับลักษณะของเครื่องมือและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล จำแนกตามวัตถุประสงค์ของการดำเนินการ ดังนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกพัฒนาการจำเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไทย เรื่องประวัติศาสตร์ไทยสมัยธนบุรี ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประวัติศาสตร์ไทยสมัยธนบุรี ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกพัฒนาการจำเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไทย เรื่องประวัติศาสตร์ไทยสมัยธนบุรี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติ $t - test$

การรวบรวมข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ ได้ผลดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการทดสอบก่อนและหลัง และร้อยละความก้าวหน้า

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน (N)	M	S	ร้อยละ
ก่อนเรียน	23	4.09	1.64	40.87
หลังเรียน	23	9.17	1.09	91.74
ความแตกต่างก่อน-หลัง		5.08	0.55	50.87

หมายเหตุ : M = ค่าเฉลี่ย, S = ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เรื่องอาณาจักรธนบุรี จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดแบบฝึกหัดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นอกจากนี้คะแนนเฉลี่ยการทดสอบก่อนเรียน เรื่องอาณาจักรธนบุรี วิชาประวัติศาสตร์ (ส 15102) มีค่าเท่ากับ 4.09 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.64 คิดเป็นร้อยละ 40.87 และคะแนนเฉลี่ยการทดสอบหลัง มีค่าเท่ากับ 9.17 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.09 คิดเป็นร้อยละ 91.74 และมีค่าร้อยละความก้าวหน้าของคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 50.87

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ตามวัตถุประสงค์ของการดำเนินการสอดคล้องกับลักษณะของเครื่องมือและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล จำแนกตามวัตถุประสงค์ของการดำเนินการ ดังนี้

1. ผลการทดสอบประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกพัฒนาการจำเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไทย เรื่องประวัติศาสตร์ไทยสมัยธนบุรี พบว่าแบบฝึกวิชาประวัติศาสตร์ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ E_1/E_2 ตามเกณฑ์ 80/80 ดังนี้ คือ 80.72/91.74

2. ผลการวิเคราะห์ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน พบว่า ชุดแบบฝึกพัฒนาการจำเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไทย เรื่องประวัติศาสตร์ไทยสมัยธนบุรี ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การรวบรวมข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ ได้ผลดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการทดสอบก่อนและหลัง และร้อยละความก้าวหน้า

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน (N)	M	S	ร้อยละ
ก่อนเรียน	23	4.09	1.64	40.87
หลังเรียน	23	9.17	1.09	91.74
ความแตกต่างก่อน-หลัง		5.08	0.55	50.87

หมายเหตุ : M = ค่าเฉลี่ย, S = ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เรื่องอาณาจักรธนบุรี จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดแบบฝึกหัดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นอกจากนี้คะแนนเฉลี่ยการทดสอบก่อนเรียน เรื่องอาณาจักรธนบุรี วิชาประวัติศาสตร์ (ส 15102) มีค่าเท่ากับ 4.09 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.64 คิดเป็นร้อยละ 40.87 และคะแนนเฉลี่ยการทดสอบหลัง มีค่าเท่ากับ 9.17 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.09 คิดเป็นร้อยละ 91.74 และมีค่าร้อยละความก้าวหน้าของคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 50.87

อภิปรายผล

การพัฒนาชุดแบบฝึกพัฒนาการจำเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไทย เรื่องประวัติศาสตร์ไทย สมัยธนบุรี สำหรับพัฒนาการจำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโกวิทอรัญเชียงใหม่ ตำบลศรีภูมิ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ มีประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปรายผลดังนี้

ชุดแบบฝึกพัฒนาการจำเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไทย เรื่องประวัติศาสตร์ไทย สมัยธนบุรี วิชาประวัติศาสตร์ได้รับการพัฒนาขึ้นจากปัญหาวินิจฉัยที่ผู้วิจัยพบว่านักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ส่วนใหญ่ประสบปัญหาด้านการจดจำเรื่องราวเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไทย จึงได้พัฒนานวัตกรรมการศึกษาเป็นเครื่องมือในการช่วยในการเรียนรู้ของนักเรียนโดยเฉพาะการพัฒนาด้านพุทธิพิสัย (ขั้นความรู้ความจำ) ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ซึ่งปัญหาส่วนใหญ่ในวิชาประวัติศาสตร์สอดคล้องกับงานวิจัยโดยส่วนใหญ่ นิยมใช้วิธีการเล่าบรรยาย อีกทั้งการวัดผลส่วนใหญ่เป็นอุปสรรคด้านการการจำ (สุไรยา หมะจิ และคณะ, 2563) ดังจะเห็นได้ว่าการจำเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียน โดยเฉพาะตัวอย่างกรณีศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ระดับประถมศึกษาปีที่ 5 ของขวัญทิชา เชื้อหอม และภาวิณี โสธายะเพ็ชร ซึ่งชี้ให้เห็นว่าครูผู้สอนเน้นความสำคัญกับการจำเรื่องราวและเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไทยในการทำข้อสอบปรนัย (ขวัญทิชา เชื้อหอม และภาวิณี โสธายะเพ็ชร,

2564) ไม่เพียงพอต่อการเรียนรู้ของนักเรียน การบรรยายจึงไม่ส่งเสริมการเรียนรู้ให้นักเรียนสามารถจดจำได้

ฉะนั้นจึงมีครูผู้สอนวิชาประวัติศาสตร์หลายท่านที่แสวงหาเครื่องมือเข้ามาเป็นส่วนเสริมการจัดการเรียนรู้ให้แก่ นักเรียนในรายวิชาประวัติศาสตร์ โดยพยายามช่วยเพิ่มความจำของนักเรียนด้วยเครื่องมือ คือ การนำผังมโนทัศน์มาปรับใช้กับการสอนให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น (ณัฏฐ์ ตาทะรินทร์, 2563) นอกจากนี้ยังมีการนำสื่อมัลติมีเดีย (ทัศนาวลัย อินทร์ยา และอรนุช ลิมตศิริ, 2564) และหลากหลายเครื่องมือเข้ามาช่วยในกระบวนการจำของนักเรียน

ด้วยเหตุดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้อาศัยผลรายงานการวิจัยด้านการพัฒนานักเรียนด้านการจำที่ดีขึ้น และแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนจึงเริ่มออกแบบการใช้ชุดแบบฝึกเพื่อพัฒนาการจำเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนโกวิทอรัญเชิงใหม่ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ผลพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นประชากรในการทดลองจำนวนทั้งสิ้น 23 คนได้คะแนนการทดสอบหลังสูงกว่าการทดสอบก่อนคิดเป็นร้อยละ 100 แสดงว่านักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในเรื่องประวัติศาสตร์ไทยสมัยธนบุรี วิชาประวัติศาสตร์ได้ คะแนนเฉลี่ยการทดสอบก่อนของเรื่องประวัติศาสตร์ไทยสมัยธนบุรี วิชาประวัติศาสตร์มีค่าเท่ากับ 4.09 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.64 คิดเป็นร้อยละ 40.87 และคะแนนเฉลี่ยการทดสอบหลัง มีค่าเท่ากับ 9.17 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.09 คิดเป็นร้อยละ 91.74 และมีค่าร้อยละความก้าวหน้าของคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 50.87 และนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ .05

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 การนำกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ชุดแบบฝึกพัฒนาการจำเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไทย เรื่องประวัติศาสตร์ไทยสมัยธนบุรี ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นี้ไปใช้ ครูผู้สอนควรอธิบายประกอบการทำกิจกรรมร่วมด้วย โดยเฉพาะในส่วนของการทำแบบฝึกหัด และส่วนของกิจกรรมส่งเสริมสมรรถนะเพื่อให้นักเรียนปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง

1.2 ครูผู้สอนควรเตรียมการสอน ตามที่กำหนดไว้ในกิจกรรมการเรียนรู้ล่วงหน้า โดยต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหา และขั้นตอนการสอนเตรียมกิจกรรม เรียนรู้การใช้ชุดแบบฝึกพัฒนาการจำเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไทย เรื่องประวัติศาสตร์ไทยสมัยธนบุรี ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยเฉพาะอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และสัญญาณอินเทอร์เน็ต เพื่อใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนให้ครบถ้วนตามแนวทางแผนจัดการเรียนรู้

1.3 ครูผู้สอนควรศึกษาทฤษฎีบท ระบียบ วิธีการ และข้อสังเกตเพิ่มเติมจากการคู่มือครูของชุดแบบฝึกพัฒนาการจำเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไทย เรื่องประวัติศาสตร์ไทยสมัยธนบุรี ระดับชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 5 รวมถึงชี้แจงให้นักเรียนทราบและเตรียมอุปกรณ์ประกอบการทำกิจกรรมส่งเสริมสมรรถนะเพิ่มเติมในท้ายหน่วย

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษา

2.1 ควรศึกษาเกี่ยวกับผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์โดยใช้ชุดแบบฝึกพัฒนาการจำเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไทย เรื่องประวัติศาสตร์ไทยสมัยธนบุรี ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในเนื้อหาบทเรียนอื่น ๆ

2.2 ควรศึกษาเกี่ยวกับผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์โดยใช้ชุดแบบฝึกพัฒนาการจำเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไทย เรื่องประวัติศาสตร์ไทยสมัยธนบุรี ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ร่วมกับตัวแปรอื่น ๆ ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น ตัวแปรสออดแทรกด้านแรงจูงใจและความเหนียวแน่นของนักเรียนส่วนใหญ่จากการช่วยเหลือผู้ปกครองค้ำขาย ฯ

2.3 ควรนำกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ชุดแบบฝึกพัฒนาการจำเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไทย เรื่องประวัติศาสตร์ไทยสมัยธนบุรี ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นี้ไปปรับใช้กับนักเรียนระดับชั้นเดียวกันในโรงเรียนอื่น และเก็บข้อมูลการศึกษาทั้งจากครู นักเรียน และผู้ที่เกี่ยวข้อง

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่องนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์คันที คุณชายางกูร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์แสงจันทร์ เกศากิจ ที่ปรึกษาด้านการจัดทำนวัตกรรมการเรียนรู้ชุดนวัตกรรมเรื่อง “ชุดแบบฝึกพัฒนาการจำเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไทย” และอาจารย์ ไพโรศิลป์ ปินทะนา ที่ปรึกษาด้านทฤษฎี วิธีวิทยา และการวิจัย

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระแกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

กฤษมันต์ วัฒนานรงค์. (2553). *การเรียนรู้แบบท่องจำ หรือ Rote Learning*. <https://www.moe.go.th/การเรียนรู้แบบท่องจำ-หรือ-rote-lear/>

ขวัญทิศา เชื้อหอม และภาวิณี โสธายะเพ็ชร. (2564). การศึกษาการจัดการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์ไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5: กรณีศึกษา โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา*, 16(2), 1-13.

- คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2566). การดำเนินงานปรับปรุงหลักสูตรครุศาสตร์ ระดับบัณฑิตศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2566). ใน คณะกรรมการดำเนินงานปรับปรุงหลักสูตรครุศาสตร์ ระดับบัณฑิตศึกษา, *การประชุมคณะกรรมการดำเนินงานปรับปรุงหลักสูตรครุศาสตร์ ระดับบัณฑิตศึกษา*. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัทรช ตาทะรินทร์. (2563). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่อหน่วยการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์ รัตนโกสินทร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ร่วมกับผังความคิด. *วารสารพัฒนาการเรียนรู้สมัยใหม่*, 5(2), 26-39.
- ทัศนาวลัย อินทร์ยา และอรนุช ลิ้มตศิริ. (2564). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหนองใหญ่ศิริวรวาทีวิทยา ที่เรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดียในวิชาประวัติศาสตร์. *วารสารร้อยแก่นสาร*, 6(9), 85-98.
- พจ ธรรมพีร. (2565). *ความทรงจำคืออะไร?*. <https://www.psy.chula.ac.th/th/feature-articles/memory>
- สุไรยา หมะจิ จุฑารัตน์ คชรัตน์ และเก็ตถวา บุญปรากการ. (2563, 17 กรกฎาคม). *สภาพและปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาวิชาประวัติศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานศึกษาธิการ อำเภอกะหว่าไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช*. การประชุมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 11, สงขลา.